

Между Българскы-тѣ селенія Габрово възима честь-тѣ да замысли и да приведе въ дѣйствіе прѣкраснѣ-тѣ мысль, възстановеніе-то на Българско-то народно образованіе. Тая мысль принадлежи на тѣхнѣ-тѣ съотечественникъ, незабравенны-тѣ за тѣхъ и въобще за Българи-тѣ, Василія Е. Априлова, който най-първо прѣдпріе учрежденіе-то на едно редовно училище въ Габрово за Българскій языкъ, и за което ето какъ говори самъ той,

„Когато бѣхъ въ Цариградъ въ 1831 год. и ся увѣрихъ въ самомъ дѣлѣ въ прѣобразованіе-то на Турско-то Правителство и въ здраво-то му основаніе, азъ не веднѣжъ изявихъ желаніе да ся учреди правилно училище, по примѣрѣ-тѣ на европейскы-тѣ, въ мої-тѣ роднѣ село Габрово, и да наченѣтъ въ него отъ методж-тѣ на взаимно-то обученіе. Но да ся учреждатъ общественни заведенія не с работѣ на частно лице, което нѣма способы да поддържа такъвъ едно дѣло. Мои-тѣ старанія ся обѣриххѣ къмъ това за да изискамъ срѣдство у други, толкозъ пакъ склонни къмъ добро-то, хѣра. Но то не бѣше тѣй лесло . . .”

Слѣдъ като ся върххѣ отъ Цариградъ азъ приканихъ мой-тѣ

званиe-то *Науспица*. Писмо не ся ни прѣдаваше освѣнъ що всякой ученикъ за себе си подражаваше почеркъ-тѣ на печатны-тѣ книги, или рѣкописъ-тѣ на учителя си. Аритметика, освѣнъ численно-то значеніе на букви-тѣ друго нищо нето учахѫ нето употреблявахѫ.

Число-то на ученици-тѣ въ единъ градъ или село можеше да ся опрѣдѣли по срѣднѣжмѣръ отъ 5 до 10 на 100-110 къщи. Защото, освѣнъ скудостъ-тѣ и скѣпостъ-тѣ на учебны-тѣ книги, всякой баща бѣше задълженъ за изученіе-то на дѣтѣ-то си да плаща отъ себе си на учителя мѣсячнѣ платѣ 1 гр. или 2 и $2\frac{1}{2}$, а още и да го хранятъ наредѣ; и по това само по-имотни-тѣ хѣра едва можахѫ да учатъ дѣца-та си, а сиромашки-тѣ дѣца оставахѫ съвршенно лишени и отъ това скудно образованіе.

Такъвзи бѣше курсъ-тѣ на учение-то, и такъвъзъ бѣ състояніе-то на тогашни-тѣ Български училища на всяждѣ по Българіѣ, не бѣ же по-друго ни въ Габрово.